

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2451/2015
20.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца С.И. из Н.С., чији је пуномоћник З.Ж., адвокат из Н.С., против туженог Т.Б. из Б., чији је пуномоћник В.Г., адвокат из Б.П., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 577/2015 од 13.10.2015. године, у седници одржаној 20.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 577/2015 од 13.10.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 577/2015 од 13.10.2015. године одбачена је као непотпуна жалба туженог изјављена против пресуде Основног суда у Новом Саду П 4432/13 од 10.02.2015. године, којом је обавезан је тужени да тужиоцу исплати 150.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части, као и да му надокнади трошкове парничног поступка од 78.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 10.02.2015. године па до исплате, а одбијен је тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа од 300.000,00 динара.

Против решења другостепеног суда тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаног решења на основу члана 408. у вези члана 420. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној

дужности, а ревизијом се одређено не указује на коју другу повреду одредаба парничног поступка.

Из списка произилази да је жалбу у име туженог изјавио његов пуномоћник из редова адвокат В.Г.. Међутим, на жалби недостаје потпис и печат овог адвоката, па је побијаним решењем другостепени суд применом одредбе члана 101. став 5. ЗПП жалбу одбацио као непотпуну.

Чланом 370. истог закона прописано је да жалба мора да садржи, између осталог, потпис подносиоца жалбе. Према члану 29. став 5. Закона о адвокатури адвокат је дужан да стави свој потпис и печат на сваку исправу или поднесак који је сам саставио. Чланом 101. став 5. прописано је да ако је поднесак, који је у име странке поднео пуномоћник, неразумљив или непотпун, суд ће га одбацити.

Како је жалбу у име туженог изјавио пуномоћник који је адвокат, а она не садржи његов потпис и печат, и по схватању овог суда, изјављена жалба је непотпуна, па су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

На основу члана 414. став 1. у вези члана 420. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**